

**Romanço de la pèrdia de
L'Ermita de Sant Miquel de
Tudela (Prenyanosa, Tarroja, Cervera)
venuda D'AMAGAT pel
BISBAT DE SOLSONA
i de la Segarra,
L'ARXIPRESTAT**

De fora vingueren que de casa ens tragueren

Toqueu... toqueu campanes,
El vostre plany de tristor,
Ès perduda pel seu poble
L'Ermita de Sant Miquel

Que es regala a gent estranya
Per la santa autoritat,
I que la memòria del poble
Han gosat d'encadenar;

I als veïns d'aquesta terra
Han volgut foragitar,
"treballant-se" els "notables"
Amb llaunetes de *foie-gras*.

No em negareu vosaltres
Que ens governen desalmats
Perquè el preu de la Segarra
Molt més car hauria d'anar;

No em negareu vosaltres
Quins "notables" més barats
Que si ens han de dar pel sac
Al menys ens venguin per caviar.

Com el bisbe de Solsona
Amb el seu procediment
Ha ensenyat, *urbi et orbe*,
Que pixa fora de test.

I l'Arxiprestat de la Segarra
Actuant ben d'amagat
Ha demostrat a la comarca
Que ha desat la dignitat.

α ♣ ω

Ni prenent-se valeriana
Es podran tranquil·litzar
Per la venda fraudulenta
D'un bé del Principat.

No cal ser un maquiavèlic
Com aquests han demostrat
Que quan s'ha robat al poble
El fi no es pot justificar.

Si tinguessin més vergonya
Se n'haurien adonat
Que ferir a la Segarra
Ès delictes i és pecat.

De Sant Miquel l'encantada,
No es deixa ensarronar
Ni per sopars de duro
Ni per uns mal educats;

Que emprenyen la gent seria,
I enganyen el seu ramat.
Però tots sabem que un dia
Un judici arribarà;

I la serp de la Segarra
Estarà amb qui ha d'estar;
Que Sant Miquel de Tudela
Amb els seus ha de tornar;

Visca la gent del poble,
Que valors ha demostrat.
I els lladres de la terra:
Vagin a pasturar!

α ♣ ω